

[Pia Gjellerup]

gjort sig den ulejlighed at lade afgiftslettelser indgå i en samlet strategi i forhold til forhandlinger i EF om den fremtidige afgiftsstruktur og om den fremtidige grænsehandelskontrol.

Aage Frandsen (SF):

Jeg er helt enig med skatteministeren i, at synspunktet om, at Danmark selv kan fastlægge sin afgiftsstruktur, er en formel betragtning. Vi sagde i 1972, og vi sagde i forbindelse med pakkeafstemningen, at det var en formel betragtning, at Danmark selv kunne fastlægge sine skatter og afgifter. Reelt kunne vi ikke, sagde vi, fordi vi i høj grad ville komme under påvirkning. Jeg ved, at skatteministeren sagde det samme tidligere, og jeg ved i hvert fald, at nogle af skatteministerens partifæller lagde meget vægt på, at vi selv kunne fastlægge skatte- og afgiftsstrukturen.

Det er altså et spørgsmål, hvor meget vi kan gøre selv. Her er det jo sådan, at der rent faktisk er nogle i andre lande, også i Vesttyskland, der i dag vurderer, om det nu også er rimeligt med de lave energipriser, og det er der også i EF. Det vil sige, der er en tendens til i andre lande, hvor man har lave energipriser i dag, at gå i retning af at forhøje energipriserne. Derfor kunne det jo godt være, at det ikke var så påtrængende nu at sætte vores benzinpriser ned.

Derfor er jeg helt enig i, at det er en formel betragtning. Omvendt betyder det ikke, at realiteten er sådan, at vi overhovedet ikke kan gøre noget som helst. Det betyder altså at påvirke de steder, hvor vi er. I denne forbindelse betyder det også, hvad der sker i EF.

Det næste er med hensyn til, hvad der sker, hvis priserne falder. Her kunne ministeren ikke rigtig få det til at passe, at det både kunne betyde, at forbruget ville stige til belastning for betalingsbalancen, og at avancerne ville stige. Jeg sagde, at begge dele er korrekt. Hvis nu vi tager et eksempel og siger, at vi sætter fjernsyn ned med disse 500 kr., kunne det være, at forbrugerne fik glæde af de 400 kr., for avancen steg måske med 100 kr. Det kunne også godt betyde, at avancen gik ud i forbrug efterfølgende. Der er ingen, der siger, at det ikke også ville gå ud i forbrug, så begge dele kan sagtens lade sig gøre. Jeg tror da helt sikkert, at det bliver forbrugerne, der får glæde af det meste af det. Uanset at der går noget til avancer, er det under alle omstændigheder noget, der kan belaste den dan-

ske betalingsbalance. Det synes jeg ikke der er grundlag for i øjeblikket at lægge op til. Der er andre ting i finansloven nu, som er på vej til at belaste betalingsbalancen, som måske ikke bliver så gunstig, som den har været i den senere tid.

Derfor kan det sagtens hænge sammen at sige, at både forbruget og måske også avancerne vil stige.

Vedrørende de enkelte afgifter kan man vurdere nogle af dem som rent fiskale. Så kan man påstå, at de måske også har en anden virkning. Tidligere, når man skulle forhøje afgifter på øl og cigaretter og den slags, har det nok primært været ud fra en fiskal betragtning, men det var nu også godt at argumentere ud fra en sundhedsmæssig betragtning. Der er ingen tvivl om, at vi har sundhedsmæssig interesse i den forbindelse, og det samme vil jeg også sige om sukkerafgiften, for hvis vi sætter afgiften ned her, skal vi finde pengene et andet sted.

Under et senere dagsordenspunkt i dag skal vi behandle nogle nye afgifter. De ligger ikke i skatteministerens regi, men i socialministerens og justitsministerens regi. Det er afgifter på ting og sager, hvor man må sige, at det karakteristiske mere har været opfindsomheden, end det har været nogle særlig fornuftige ting, f.eks. at betale for sit sygesikringsbevis, hvis man smider det væk. Når man fjerner afgifter ét sted, må man vurdere i forhold til, at man indfører afgifter et andet sted. Omvendt mener jeg nu stadig væk, at når man har afgifter på et område, hvor det er noget, man også kan argumentere fornuftigt for ud fra en sundhedsmæssig betragtning, hvorfor skal man så fjerne dem?

Med hensyn til de små ting er vi helt enige – det sagde jeg også i mit første indlæg – med skatteministeren i, at det er fornuftigt at fjerne afgiften for en æske tændstikker, for lightere og ikke mindst for spillekort. Det bekymrer mig lidt, at det er salig Christian IV, som vi nu må rette op på, for det ville ellers have været dejligt at have sådan en historisk ting, at det var en afgift, der var så gammel. Men alligevel: Selv om det er Christian IV, der skulle have indført en afgift, der minder om en spillekortsafgift, synes jeg også, at den skal fjernes.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Først en bemærkning til hr. Lykketoft. Det var faktisk ikke fordelingsvirkningerne af Soci-